கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.

குறள் விருந்து

திங்கள் தோறும் வெளி வரும் சிறுவர் மின்னிதழ்

மின்னிதழ் 4

ஆனி 10, 2052 | சூன் 24, 2021

உலகத் திருக்குறள் இணையக் கல்விக்கழகத்தால் வெளியிடப்படும் இலவச இணைய இதழ்

சினம்

-புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்

சினத்தை யடக்குதல் வேண்டும், சினம்
உனக்கே கெடுதியைத் தூண்டும்!
சினத்தினை அடக்கிட முடியும்? என்று
செப்புகின்றாய் எனில் கேள் இதை நன்று!
வலிவுள்ளவன் என்று கண்டு...சினம்
வாராமலே யடக்கல் உண்டு;
வலிவிலானமேல் அன்புகொண்டு-அதை
மாற்றாதான் பெரிய மண்டு!
நலியும் மொழிகளைப் பேசவும் சொல்லும்
நாக்கையும் பல்லால் நறுக்கவும் சொல்லும்
சினத்தை அடக்குதல் வேண்டும்!
அடங்கா வெகுளிமண் மேலே, -காட்
டாறுபோய்ச் சீறுதல் போலே,
தொடர்ந்தின்னல் செய்யுமத னாலே-அதைத்
தோன்றாமலேசெய் உன்பாலே!
கடிதில் சுடுமிரும்பைத் தூக்கவும் வைக்கும்
கண்ணாடி மேசையைத் தூளாய் உடைக்கும்
சினத்தை அடக்குதல் வேண்டும்!

(இசையமுது (முதல் தொகுதி) சிறுவர் பகுதி)

பொறுப்பாசிரியர்: திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்

இணையாசிரியர்கள் : தி.ஈழக்கதிர், திருமதி.செயசாலினி இரத்தினமேரி, திருமதி.சுபா.அருணாசலம்

குறள் கற்ற மாணவி

-முரசு நெடுமாறன்

இந்தச்சிறுவர் கதையை இயற்றி வழங்கியவர் "மலேசியாவின் அழ.வள்ளியப்பா" என்று பாராட்டப்படும் மலேசியப் பாவலர் முரசு நெடுமாறன் ஆவார்.மலேசியத் தொலைக்காட்சியிலும் வானொலியிலும் ஆயிரக்கணக்காகக்குழந்தைப் பாடல்களும் நாடகங்களும் படைத்து வழங்கிய வரலாற்றுச்சாதனையாளர் இவரே.. "மலேசியக் கவிதைக்களஞ்சியம் என்னும் இவரது தொகுப்பு நூல் மலேசியாவில் இருநூறாண்டுகளாக வளர்ந்துவரும் தமிழ்க்கவிதையின் வரலாற்றைக் கூறுவது. தமது கவிதைப் பணிக்காகத் தமிழக அரசால் பாரதிதாசன் விருது வழங்கிச் சிறப்பிக்கப்பட்ட முதல் அயல்நாட்டவர்.

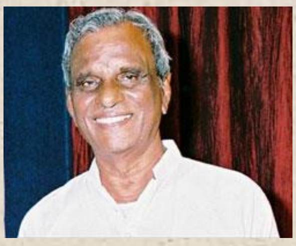

அது ஓர் அழகான தீவு. கடற்கரையை ஒட்டி இருந்தது, அத்தீவு. வளமான சோலைகள் அங்கு இருந்தன. ஒரு சிறிய குன்றும் அத்தீவுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துக் கொண்டிருந்தது. இயற்கை வளம் மிக்கது அத்தீவு. மீனவர் கிராமம் ஒன்றும் அங்கு இருந்தது. பழங்குடியினர் வாழ்ந்த காடும் அங்கு அமைந்திருந்தது. சுற்றுலாப் பயணிகள் அங்கு நிரம்ப வருவர். அதனால் அங்குத் தங்கும் விடுதி பல உண்டு. சிலருக்கு அங்குச் சொந்த வீடுகளும் உள்ளன. நன்கு தமிழ்கற்ற பெரியவர் வீடு ஒன்றும் அங்கிருந்தது. அவர் அங்குள்ள தமிழ்ப்பள்ளி ஒன்றில் தலைமை ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

அந்த ஆசிரியர் பெயர் இளம்வழுதி. அவரை அங்குள்ளவர்கள் "ஐயா" என்றுதான் மரியாதையுடன் அழைப்பார்கள். அவர் தம்மை நாடி வருபவர்களுக்குத் திருக்குறள் முதலிய அறநூல்களைக் கற்பிப்பார்; யாரிடமும் கட்டணம் வாங்க மாட்டார்.

அவ்வாண்டு பள்ளியின் ஆண்டு இறுதி விடுமுறை தொடங்கியது. ஒரு மாதத்திற்கு மேற்பட்ட விடுமுறை ஆதலால் பலரும் அங்கு விடுமுறையைக் கழிக்க வந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் நல்லசிவம். அவர் பெரும் பணக்காரர். அவர் தம் மனைவி பொற்கொடியுடனும் மூன்று பிள்ளைகளுடனும் இம்முறை அந்தத் தீவுக்கு வந்திருந்தார். ஒருமாதம் அங்குத் தங்கி ஓய்வெடுக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார்.

அவருக்கு மூன்று பிள்ளைகள்; இருவர் ஆண்கள்; கடைசிப் பிள்ளை பெண்குழந்தை. அவள் ஐந்தாம் வகுப்புக் கற்று வந்தாள். நல்லசிவத்தின்

மனைவி நன்கு தமிழ் கற்றவர்; தமிழ்ப்பற்று மிக்கவர் ஆதலால், கடைசிப் பிள்ளை பூங்கொடியைத் தமிழ்ப்பள்ளியில் சேர்த்தார்.

பூங்கொடி சுறுசுறுப்பான மாணவி. படிப்பில் மிகவும் கெட்டிக்காரி. அவளுக்குத் திருக்குறள் கற்பதில் ஆர்வம் மிகுதி.. அதை ஆழமாகக் கற்கவேண்டுமென்பது அவள் எண்ணம். அத்தீவிற்கு வந்த ஓரிரு நாள்களில் அங்குத் தமிழ் ஆசிரியர் ஒருவர் இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டாள். அவரிடம் சென்று திருக்குறள் பாடம் கேட்க வேண்டுமென்று விரும்பினாள்; தன் விருப்பத்தைப் பெற்றோரிடம் கூறினாள். "விடுமுறையைக் கழிக்கத்தானே இங்கு வந்தோம்; திருக்குறளை எல்லாம் பிறகு படித்துக் கொள்ளலாம். இங்கு எல்லா இடங்களையும் சுற்றிப் பார்க்கலாம்; கடலில் குளிக்கலாம்;சுவையான உணவுகளைச் சமைத்து உண்ணலாம்; எல்லாவற்றையும் மறந்து அரட்டை அளிப்பதில் பொழுதைக் கழிக்கலாம்" என்றார் நல்லசிவம்.

நீங்கள் சொன்னபடியெல்லாம் நடக்கலாம். அதனொடு பூங்கொடி திருக்குறள் படிக்கவும் சிறிது நேரம் ஒதுக்கலாம் என்று பொற்கொடி கூறினார். நல்லசிவம் சரியென்று ஒப்புக் கொண்டார். அந்த ஆசிரியரை இங்கேயே வந்து சொல்லிக் கொடுக்கச் சொல்லலாம்;வேண்டிய சம்பளம் தந்துவிடலாம்" என்றார்.

மறுநாளே தம் கார் டிரைவரை ஆசிரியர் வீட்டிற்கு அனுப்பி அவரை விடுதிக்கு வந்து மகளுக்குத் தமிழ் கற்பிக்க முடியுமா என்று கேட்டுவரச் சொன்னார். ஓட்டுநர் ஆசிரியர் இல்லம் சென்றார்.

ஆசிரியர் வீடு எளிமையான வீடாக இருந்தது. அதன் சுற்றுச் சூழல் இயற்கை அழகு நிரம்பியதாக இருந்தது. தம் வீட்டின் முன் யாரோ ஒருவர் நிற்பதைக் கண்ட ஆசிரியர் வெளியில் வந்தார்.

வேட்டி, சட்டை அணிந்த எளிமையான தோற்றம் கொண்ட ஆசிரியரைக் கண்டதும் ஓட்டுநர் அவருக்குப் பணிவுடன் வணக்கம் கூறினார்; அவரிடம் தன் முதலாளி சொல்லியனுப்பியதைக் கூறினார்; வேண்டிய சம்பளமும் தருவார் என்றும் சொன்னார். ஓட்டுநர் சொன்னதைக் கேட்ட ஆசிரியர்,

"நான் வெளியிடங்களுக்குச் சென்று பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. என் வீட்டிற்கு வருபவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பேன். சம்பளம்வாங்கும் வழக்கமும் இல்லாதவன் நான். படிக்க விரும்புவோர் இங்குவந்து படித்துக் கொள்ளலாம்" என்றார்.

ஓட்டுநர் ஆசிரியர் கூறியதை நல்லசிவத்திடம் கூறினார். "நம் பிள்ளை அவர் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டுமா? இதுவரை நம் பிள்ளைகள் வீட்டுக்கு

வெளியே சென்று யாரிடமும் படித்ததில்லை. தனிப்பாடம் படித்துத்தரும் எல்லாரும் நம்வீட்டிற்கு வந்து தானே சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள்" என்று சற்று ஆத்திரத்துடன் கூறினார்.

"எல்லாரும் ஒரே மாதிரி இருக்கமாட்டார்கள். இவர் பெரியவர். நிறைய கற்ற ஆசிரியர். அவர் இங்கு வரவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது தவறு. திருக்குறள் படிக்கப் பூங்கொடியை அவர் வீட்டுக்கு அனுப்புவது தப்பில்லை" என்றார் பொற்கொடி. நல்லசிவமும் அதனை ஒப்புக்கொண்டார்.

மறுநாள் ஓட்டுநருடன் புறப்பட்டுச் சென்று பெரியவர் வீட்டுவாசலில் பூங்கொடி இறங்கினாள். ஓட்டுநர் பூங்கொடியை ஆசிரியருக்கு அறிமுகப் படுத்தினார். ‘குரு தட்சணை’ என்னும் முறையில் ஒரு தட்டில் பழங்கள், வெற்றிலை, பாக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வைத்துப் பெரியவரிடம் நீட்டினான் டிரைவர்.

பூங்கொடியை மலர்ந்த முகத்துடன் வரவேற்று அமரச் செய்தார் பெரியவர். ஓட்டுநரைப் பார்த்து, "நான் எதையும் வாங்கும் பழக்கம் இல்லாதவன். இதனைத் திருப்பி எடுத்துச் செல்லுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு, பூங்கொடியை வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்றார்; அவளுக்குப் பழச்சாறு கொடுத்துப் பாடத்தைத் தொடங்கினார். முதலில் அவள் பின்னணி பற்றிக் கேட்டார்.

பூங்கொடி சுருக்கமாகத் தன் பின்னணி பற்றிக் கூறிவிட்டு,"நான் தமிழ்ப்பள்ளியில் படிக்கிறேன்;திருக்குறள் படிப்பதென்றால் எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும்" என்றாள். பூங்கொடியின் கனிவான பேச்சையும், திருக்குறள் படிக்க விரும்பும் அவள் ஆர்வத்தையும் பாராட்டிய ஆசிரியர், வழக்கம்போல் திருக்குறள் பற்றிய ஓர் இனிய பாடலோடு பாடத்தைத் தொடங்கினார்;திருக்குறளின் சிறப்புகளை இனிய முறையில் எடுத்துரைத்தார்.

பாடம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது. அவர் தாயும் தந்தையும் மகள் திருக்குறளை ஆர்வத்தோடு படித்துவருவது கண்டு மகிழ்ந்தனர். அன்று பாடம் தொடங்கியபோதுபூங்கொடி, "ஐயா, நீங்கள் நேற்று கற்பித்த திருக்குறளின் பொருள் சரியாய்ப் புரியவில்லை. மீண்டும் விளக்குங்கள் என்றாள்... "சொல்கிறேன். எங்கே அந்தக் குறளைக் கூறு" என்றார் ஆசிரியர்.

"உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர்" (395)

என்ற அக்குறளைக் கூறினாள் பூங்கொடி.

"இது கல்வியைப் பற்றிய அருமையான குறள். கற்கும் மாணவர் ஆசிரியரை எப்படி அணுகிக் கற்க வேண்டுமென்பதை விளக்குகிறார் திருவள்ளுவர். ஒரு பணக்காரரிடம் கையில் ஒன்றும் இல்லா ஏழை பணிந்துபோய் உதவி பெறுவது போல, மாணவர் ஆசிரியரைப் பணிந்து அவரிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனம் கல்வி கற்பவரே தலைமையானவர். ஆசிரியரை மதிக்காமல், அவர் சொல்வதைக் கருத்தோடு கேட்காதவர், கடைப்பட்டவர் ஆவர்." என்று ஆசிரியர் விளக்கம் கூறினார்.

"ஐயா, இப்பொழுது இக்குறள் நன்றாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு மாணவரும் படித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய குறள் இது. தாங்கள் கூறிய விளக்கத்தை மனத்தில் பதிய வைத்துக் கொள்வேன். என் நண்பர்களுக்கும் கூறுவேன், என்று சொல்லிவிட்டு கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் ஆசிரியரைப் பார்த்தாள்.

"என்ன பூங்கொடி, ஏன் உன் முகம் வாட்டமாக இருக்கிறது?" என்றார்.

"ஐயா, நாளையோடு எங்கள் சுற்றுப் பயணம் முடிகிறது. இனி உங்களிடம் பாடம் கேட்க முடியாதே" என்று கவலையாக இருக்கிறது" என்றாள்.

"இதற்காகவா வருந்துகிறாய்? வீட்டில் சொந்தமாகப் படிக்கலாம். என்னுடன் கைப்பேசியில் பேசி விளக்கம் பெறலாம்."

"ஐயா, இனி விடுமுறைக் காலங்களில் பெற்றோருடன் இங்கு வருவேன்." உங்களிடம் தொடர்ந்து கற்பேன்" என்றாள்.

"உன் ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன். முயற்சி திருவினையாக்கும். மகிழ்ச்சியோடு சென்றுவா" என்று பெரியவர் பூங்கொடிக்கு விடை கொடுத்தார்.

அத்தீவிலிருந்து வீடு திரும்புவதற்குமுன் பெற்றோருடன் ஆசிரியர் இல்லம் சென்று அவருக்கு நன்றி கூறினாள்; பெற்றோரும் அவருக்கு நன்றி கூறி மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெற்றனர்.

கதிரும் செந்திலும்

-திருமதி.தாமரை சீனிவாசராவ்

கதிரும் செந்திலும் பள்ளிப் பருவம் முதல் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்த நண்பர்கள். அவர்களின் இருவர் வீடுகளும் பசுமைமாறாத ,இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் இயற்கைவேளாண்மை செய்யும் குடும்பத்தினர். தங்கள் பெற்றோருடன் பள்ளிநேரம் தவிர்த்து, பலஉதவிகளையும்செய்வர். பல குடும்பங்கள் சொந்த மண்ணை விட்டு வெளியூர் சென்றாலும், இந்த இரு குடும்பத்தினரும் ஒருவருக்கொருவர் பூமித்தாயின்மீது நம்பிக்கை கொண்டு வேளாண்மை செய்துகொண்டு இருந்தனர். கதிருக்கும், செந்திலுக்கும் தம்மிடம் இருக்கும் ஆட்டுக் குட்டிகளையும், இளங்கன்றுகளையும் பராமரிப்பதில் அவ்வளவு மகிழ்ச்சி.

இந்த வேளையில் வெளிநாட்டில் இருந்துவந்த கதிரின் சித்தப்பா, தொழிற்சாலை அமைக்கும் ஆர்வத்தில், விளைநிலங்களை மாற்ற எண்ணி தம் குடும்பத்தாருடன் கலந்து ஆலோசித்தார். ஆனாலும் அரைமனத்துடன் ஒத்துக்கொண்ட கதிரின் அப்பா குழப்பத்திலேயேஇருந்தார்.

செந்திலின் அப்பாவிடமும் இதுபற்றிப் பேசி, தொழிற் சாலைப்பங்காளராக நீயும் வருகிறாயா எனக் கேட்டார். அப்போது செந்தில் குறுக்கிட்டு "வேண்டாம் மாமா, இந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரும் கழிவுகள் எவ்வளவு சேதத்தை ஏற்படுத்தும்னு ஆசிரியர் நிறையவே சொல்லியிருக்காரு. இதனால காற்று, மண் எல்லாமே மாசுபடும். அப்பா இதுக்கு சம்மதிக்காதீங்க " என்று தன் அப்பாவிடம் மன்றாடினான்.

சரி,சரி என்று அவனைச் சமாதானப்படுத்தி, 'தனக்கு விருப்பமில்லை ' என்று கூறி யோசித்துச்செய்யப்பா என்று அவர் நினைத்ததையும் நண்பருக்குக் கூறினார். தொழிற்சாலை தொடங்கும் அயல்நாட்டுநிறுவனம் வந்து இறங்கி வேலைகளைத் தொடங்கியது. மண்ணைப்பணமாக்குகிறோம் என்று ஆசைவார்த்தை கூறி, பணிகள் தொடங்கிய வேளையில், பயிர்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுக் குழிகள் எடுப்பதைக் கண்டு கதிர் கலங்கித்தான் போனான். தாங்கள் ஏறி விளையாடிய மரங்களும் மண்ணோடு வெட்டுப்பட்டு விழும்போது நொந்தேபோனான்.

பிறகு தொழிற்சாலை தொடங்கப்பட்டு வேலைகள் நடைபெறத்துவங்கியது. நீரின் சுவையைத் தனக்குள்ளே வைத்து இளநீரைத் தரும் தென்னைமரம், தனது சுவையில் மாற்றத்தைக் காட்டியது. பிறகு சுற்றியிருந்த கிணறுகள் சற்றே வற்றத் தொடங்கின. திடீரென ஒருநாள்

ஆற்றில் மிதந்த இறந்த மீன்களைக் கண்டு அனைவரும் அதிர்ச்சியடையடந்தனர். அந்தநீரைக் குடித்த ஆடு,மாடுகளும் பாதிக்கப்படாமல் இல்லை. இப்படியே சென்றுகொண்டிருக்கையில், எஞ்சியிருந்த சில பேர் அரசாங்கத்தை அணுகி, சூழலியல் போராட்டக்காரர்களோடு, தொழிற்சாலையை ஆய்வுசெய்யவேண்டும் எனப்போராட... பெரும்பிரச்சனைகளுக்கு உள்ளாகித் தொழிற்சாலை மூடும் அளவிற்கு வந்துவிட்டது. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், ஆற்றில் ஒருகால், சேற்றில் ஒருகால் என்பது போன்ற கதையாகி, தொழிற்சாலையும் மூடிவிட்டு, மலடாய்ப் போன மண்ணிற்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்து கண்ணீர்விட நேர்ந்தது. கதிரின் அப்பாவிற்கு ஆறுதல் கூறிய செந்திலின் அப்பாவோ, சிறிது தவறியிருந்தாலும் என்ன ஆகியிருக்கும் என்று தனக்கு அறிவுறுத்திய தன் மகனைப் பற்றி பெருமைப்பட்டுக்கொண்டார். எனவே நாம் செய்யும் செயல்களின் பயனை முன்கூட்டியே அறிந்து அறிவுடையவர்களாகச் செயல்படுவோம்.

"எதிரதாக்காக்கும்அறிவினார்க்கில்லை
அதிரவருவதோர்நோய்" (குறள் :429) அதிகாரம்: அறிவுடைமை

விளக்கம்: வருவதை முன்கூட்டியே அறிந்து செயல்படும் அறிவுடையோர்க்குத் துன்பம் வந்தாலும் அது நடுங்கும்படியானதாக இருக்காது.